

267**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 29 listopada 2000 r.

w sprawie mocy obowiązującej Protokołu nr 6 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, dotyczącego zniesienia kary śmierci, sporządzonego w Strasburgu dnia 28 kwietnia 1983 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o ratyfikacji Protokołu nr 6 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, dotyczącego zniesienia kary śmierci, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował dnia 18 października 2000 r. wyżej wymieniony protokół. Zgodnie z artykułem 7 protokołu dokument ratyfikacyjny złożono Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, jako depozytariuszowi, dnia 30 października 2000 r.

Zgodnie z artykułem 8 protokół wszedł w życie dnia 1 marca 1985 r., a w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 1 listopada 2000 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Następujące państwa stały się Stronami konwencji w niżej podanych datach:

Albania	21 września 2000 r.
Andora	22 stycznia 1996 r.
Austria	5 stycznia 1984 r.
Belgia	10 grudnia 1998 r.
Bułgaria	29 września 1999 r.
Chorwacja	5 listopada 1997 r.
Cypr	19 stycznia 2000 r.
Dania	1 grudnia 1983 r.

Estonia	17 kwietnia 1998 r.	— wzniecanie lub kierowanie buntem wśród jeńców (art. 95(2)).
Finlandia	10 maja 1990 r.	
Francja	17 lutego 1986 r.	Tłumaczenie angielskie przepisów regulujących wymienione wyżej przestępstwa zostało załączone do niniejszego oświadczenia w załączniku 1.
Gruzja	13 kwietnia 2000 r.	
Grecja	8 września 1998 r.	
Hiszpania	14 stycznia 1985 r.	Oświadcza się także, iż zgodnie z poprawką do Wojskowego kodeksu karnego i postępowania karnego nr 91 (I) z 1995 r. kara śmierci, ilekroć przewidziana jest w przepisach Kodeksu, będzie stosowana wyłącznie w odniesieniu do przestępstw popełnionych w czasie wojny. Zgodnie z tą samą poprawką kara śmierci nie jest karą obligatoryjną, ale może być, w zależności od uznania sądu, zamieniona na karę dożywotniego pozbawienia wolności albo karę pozbawienia wolności na okres krótszy.
Islandia	22 maja 1987 r.	
Irlandia	24 czerwca 1994 r.	Tłumaczenie angielskie poprawki do Wojskowego kodeksu karnego i postępowania karnego nr 91 (I) z 1995 r. zostało załączone do niniejszego oświadczenia w załączniku II."
Liechtenstein	15 listopada 1990 r.	
Litwa	8 lipca 1999 r.	
Luksemburg	19 lutego 1985 r.	
Łotwa	7 maja 1999 r.	
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	10 kwietnia 1997 r.	
Malta	26 marca 1991 r.	
Mołdowa	12 września 1997 r.	
Niderlandy	25 kwietnia 1986 r.	
Niemcy	5 lipca 1989 r.	
Norwegia	25 października 1988 r.	
Portugalia	2 października 1986 r.	
Republika Czeska	18 marca 1992 r.	
Rumunia	20 czerwca 1994 r.	
San Marino	22 marca 1989 r.	
Słowacja	18 marca 1992 r.	
Słowenia	28 czerwca 1994 r.	
Szwajcaria	13 października 1987 r.	
Szwecja	9 lutego 1984 r.	
Ukraina	4 kwietnia 2000 r.	
Węgry	5 listopada 1992 r.	
Wielka Brytania	20 maja 1999 r.	
Włochy	29 grudnia 1988 r.	

2. Przy składaniu dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia lub zatwierdzenia następujące państwa złożyły podane niżej oświadczenia:

CYPR

Oświadczenie z dnia 11 listopada 1999 r. zawarte w nocy werbalnej Cypru, przekazane dnia 19 stycznia 2000 r. Sekretarzowi Generalnemu przy składaniu dokumentu ratyfikacyjnego

(Język oryginału: angielski)

„Niniejszym oświadcza się, że zgodnie z artykułem 2 protokołu, kara śmierci zostaje utrzymana w odniesieniu do następujących przestępstw przewidzianych w Wojskowym kodeksie karnym i postępowania karnego nr 40 z 1964 r.:

- zdrada (art. 13),
- poddanie przez dowódcę wojskowego powierzonej placówki (art. 14),
- kapitulacja na polu walki złożona przez oficera dowodzącego (art. 15(a)),
- wzniecanie lub kierowanie buntem w armii (art. 42(2)),
- przekazywanie tajemnic wojskowych obcemu państwu, szpiegowi lub agentowi (art. 70(1)),

— wzniecanie lub kierowanie buntem wśród jeńców (art. 95(2)).

Tłumaczenie angielskie przepisów regulujących wymienione wyżej przestępstwa zostało załączone do niniejszego oświadczenia w załączniku 1.

Oświadcza się także, iż zgodnie z poprawką do Wojskowego kodeksu karnego i postępowania karnego nr 91 (I) z 1995 r. kara śmierci, ilekroć przewidziana jest w przepisach Kodeksu, będzie stosowana wyłącznie w odniesieniu do przestępstw popełnionych w czasie wojny. Zgodnie z tą samą poprawką kara śmierci nie jest karą obligatoryjną, ale może być, w zależności od uznania sądu, zamieniona na karę dożywotniego pozbawienia wolności albo karę pozbawienia wolności na okres krótszy.

Tłumaczenie angielskie poprawki do Wojskowego kodeksu karnego i postępowania karnego nr 91 (I) z 1995 r. zostało załączone do niniejszego oświadczenia w załączniku II."

Załącznik I — Tłumaczenie angielskie przepisów regulujących przestępstwa, dla których Wojskowy kodeks karny i postępowania karnego nr 40 z 1964 r. przewiduje karę śmierci

Zdrada — artykuł 13

Członek sił zbrojnych, który w czasie wojny, powstania zbrojnego albo stanu wyjątkowego:

- a. występuje zbrojnie przeciwko Republice,
- b. pełni dobrowolnie, w jakiegokolwiek formie służbę wojskową na rzecz wroga,
- c. poddaje nieprzyjacielowi albo komukolwiek innemu, w interesie nieprzyjaciela, dowodzone przez siebie siły lub powierzoną sobie twierdzę, inną placówkę wojskową lub miasto, broń lub jakiegokolwiek sprzęt wojenny, amunicję lub zapasy żywności i wszelkiego rodzaju materiały należące do armii lub pieniądze,
- d. w celu udzielenia mu pomocy w jego działaniach porozumiewa się z nim,
- e. świadomie działa w sposób umożliwiający odniesienie korzyści przez nieprzyjaciela w jego operacjach wojskowych lub przynoszący szkodę działaniom własnej armii,
- f. doprowadza do zawarcia lub uczestniczy w porozumieniu mającym na celu zmuszenie dowodzącego obroną oblężonej pozycji do poddania się lub zawarcia układu,
- g. powoduje ucieczkę wojsk w obliczu nieprzyjaciela, przeciwdziała ponownemu sformowaniu się wojska lub w jakiegokolwiek sposób próbuje wywołać panikę wśród żołnierzy,
- h. podejmuje kroki mogące stanowić zagrożenie dla życia, integralności cielesnej lub wolności osobistej głównodowodzącego,

jest winny popełnienia zbrodni i podlega karze śmierci oraz degradacji.

Poddanie powierzonej placówki przez dowódcę wojskowego — artykuł 14

Dowódca wojskowy lub dowódca garnizonu (twierdzy), który doszedł do porozumienia z nieprzyjacielem i poddał powierzoną sobie placówkę, nie wyczerpując wszystkich możliwych środków obrony i nie wypełniając wszystkich zobowiązań ciężących na nim z racji honoru i obowiązku wojskowego, jest winny popełnienia zbrodni i podlega karze śmierci oraz degradacji.

Kapitulacja na polu walki złożona przez oficera dowodzącego — artykuł 15

Dowódca jednostki wojskowej, który na polu walki dochodzi do porozumienia z nieprzyjacielem, jest winny popełnienia zbrodni i podlega karze:

- a. śmierci oraz degradacji, jeśli w następstwie dojścia do porozumienia jego oddziały złożyły broń, lub przed podjęciem ustnych lub pisemnych negocjacji nie wypełnił on zobowiązań ciężących na nim z racji honoru i obowiązku wojskowego,
- b. (...)

Bunt w siłach zbrojnych — artykuł 42

1. (definicja buntu)
2. inicjatorzy i przywódcy buntu, jak również wyżsi rangą oficerowie są winni popełnienia zbrodni i podlegają karze śmierci oraz degradacji. Inni buntownicy są winni popełnienia zbrodni i w czasie pokoju podlegają karze pozbawienia wolności do lat 7, a w czasie wojny, zbrojnego powstania, stanu wyjątkowego lub mobilizacji — karze śmierci.
3. (...)

Przekazywanie tajemnic wojskowych — artykuł 70

1. Członek sił zbrojnych lub inna osoba służąca w wojsku, która bezprawnie i celowo ujawnia, przekazuje lub ułatwia komukolwiek wejście w posiadanie bądź poznanie treści dokumentów, planów, innych przedmiotów lub tajnych informacji o znaczeniu wojskowym, jest winna popełnienia zbrodni i podlega karze pozbawienia wolności do lat 14, a w przypadku gdy ujawniła lub przekazała je obcemu państwu, jego szpiegowi lub agentowi — karze śmierci oraz degradacji.

(...)

6. (definicja tajemnicy wojskowej)

Bunt wśród jeńców — artykuł 95

1. (definicja stanu buntu wśród jeńców)
2. inicjatorzy i przywódcy buntu, jak również oficerowie i podoficerowie są winni popełnienia zbrodni i podlegają karze śmierci, a pozostali — karze pozbawienia wolności do lat 14.
3. (...)

Załącznik II — Ustawa nr 91(l) z 1995 r. wprowadzająca poprawkę do Wojskowego kodeksu karnego i postępowania karnego

Izba Reprezentantów postanawia, co następuje:

1. Niniejsza ustawa może być cytowana jako Ustawa wprowadzająca poprawkę do Wojskowego kodeksu karnego i postępowania karnego z 1995 r. i będzie traktowana jako integralna część Wojskowego kodeksu karnego i postępowania karnego z 1964 r. (zwanego dalej „tekstem podstawowym”). Akty te będą łącznie cytowane jako Wojskowy kodeks karny i postępowania karnego z 1964 r. ze zmianami z 1995 r.
2. Ustęp 2 artykułu 7 tekstu podstawowego zostaje zastąpiony przez poniższy tekst:
„2. Kara śmierci, ilekroć przewidziana jest w przepisach kodeksu, będzie stosowana wyłącznie w odniesieniu do przestępstw popełnionych w czasie wojny, co nie narusza prawa sądu do wymierzenia kary dożywotniego pozbawienia wolności albo kary pozbawienia wolności na krótszy okres, jeżeli uzasadniają to okoliczności sprawy.”

Powyższe oświadczenie odnosi się do artykułu 2 protokołu.

Oświadczenie jest skuteczne od dnia 1 lutego 2000 r.

Cyprus:

Communication contained in a Note verbale from Cyprus, dated 11 November 1999, handed to the Secretary General at the time of deposit of the instrument of ratification, on 19 January 2000 — Or. Eng.

It is hereby communicated, in accordance with Article 2 of the Protocol, that the death penalty is retained for the following offences under the Military Criminal Code and Procedure Law no. 40 of 1964 as amended:

- Treason (section 13)
- Surrender of entrusted post by military commander (section 14)
- Capitulation in open place by officer in command (section 15) (a)
- Instigating or leading a revolt within the armed forces (section 42 (2))
- Transmission of military secrets to a foreign state, spy of agent (section 70 (1))
- Instigating or leading a revolt among war prisoners (section 95 (2)).

An English translation of the provisions of the above offences is attached as Appendix I to this Communication.

It is further communicated that by virtue of the provisions of the Military Criminal Code and Procedure (Amendment) Law no. 91(l) of 1995, the death penalty, wherever provided for in the principal law, is imposed only when the offence is committed in time of war. According to the same provisions, the death penalty is not a mandatory sanction, but may, on the discretion of the Court, be substituted by imprisonment for life or for a shorter period.

An English translation of the provisions of the Military Criminal Code and Procedure (Amendment) Law no. 91(I) of 1995 is attached as Appendix II.

Appendix I — Translation into English of the provisions of the offences under the Military Criminal Code and Procedure Law no. 40 of 1964 carrying the death penalty

Treason — Section 13

— A member of the armed forces who in time of war or armed revolt or state of emergency

- a. takes arms against the Republic;
- b. voluntarily undertakes any military service with the enemy;
- c. surrenders to the enemy or to another, in the interests of the enemy, either the force commended by him or the fort of other military post or town entrusted to him, or arms or any means of war or ammunition or supplies of the army in food stuffs and materials of all kinds or money;
- d. comes to terms with the enemy for the purpose of helping the operations thereof;
- e. knowingly acts in a manner capable of benefiting the military operations of the enemy or of damaging the operations of the army;
- f. causes or participates in an agreement purporting to compel the commander of a besieged position, to surrender or come to terms;
- g. causes the army in the face of the enemy to take to flight or obstructs the reassembling thereof or in any way tries to inspire fear in the army;
- h. attempts anything which is capable of endangering the life, corporal integrity or the personal liberty of the Commander,

is guilty of a felony and is punishable with death and degradation.

Surrender of entrusted post by military commander — Section 14

— A military commander or garrison (fortress) commander, who has come to terms with the enemy and surrendered the post entrusted to him without having exhausted all the possible means of defence and without having performed all the obligations imposed upon him by the military duty and honour, is guilty of a felony and is punishable with death and degradation.

Capitulation in open place by officer in command — Section 15

— A commander of an armed military unity who, in an open place comes to terms is guilty of a felony and is punishable

- a. with death and degradation, if as a result of his coming to terms his force has laid down the arms, or if before negotiating orally or in writing, he did not fulfil the obligations imposed on him by the military duty and honour;
- b. ...

Revolt within the armed forces — Section 42

1. (defines revolt)
2. The instigators and the leaders of a revolt as well as the officer superior in rank, are guilty of a felony and are punishable with death and degradation. The other rebels are guilty of a felony and are punishable in time of peace with imprisonment not exceeding seven years, and in time of war, armed revolt, state of emergency or mobilisation, with death.
3. ...

Transmission of military secrets — Section 70

1. A member of the armed forces of any person, in the service of the army, who unlawfully and intentionally delivers or makes known to another or allows to come to the possession or knowledge of another documents, plans or other objects or secret information of a military significance is guilty of a felony and is punishable with imprisonment not exceeding fourteen years and with death and degradation if he delivered them or made them known to a foreign State or spy or agent thereof.

...

6. (defines what constitutes military secrets).

Revolt among prisoners or war — Section 95

1. (defines state of revolt among prisoners of war)
2. The inciters and those who led the revolt as well as the officers and non-commissioned officers, are guilty of a felony and are punishable with death and the others with imprisonment not exceeding fourteen years.
3. ...

Appendix II — Number 91(I) of 1995 — A Law to amend the Military Criminal Code and Procedure.

The House of Representatives enacts as follows:

1. This Law may be cited as the Military Criminal Code and Procedure (Amendment) Law of 1995 and shall be read as one with the Military Criminal Code and Procedure of 1964 to 1993 (hereinafter referred to as "the principal law") and the principal law and this Law shall together be cited as the Military Criminal Code and Procedure of 1964 to 1995.
2. The following new subsection is substituted for subsection 2 of section 7 of the principal law:
"(2). The death penalty wherever provided in this law is imposed only when the offence is committed in time of war, without prejudice to the right of the Court to impose life imprisonment or imprisonment for a shorter period of time where the circumstances so justify."

Period covered: 01/02/00 —

The preceding statement concerns Article(s): 2

NIEMCY

Oświadczenie zawarte w liście Stałego Przedstawiciela Republiki Federalnej Niemiec z dnia 5 lipca 1989 r., przekazane Sekretarzowi Generalnemu przy składaniu dokumentu ratyfikacyjnego

(Język oryginału: niemiecki, angielski, francuski)

„W związku ze złożeniem dokumentu ratyfikacyjnego Protokołu nr 6 z dnia 28 kwietnia 1983 r. do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, dotyczącego zniesienia kary śmierci, mam zaszczyt oświadczyć w imieniu Rządu Republiki Federalnej Niemiec, że jego zdaniem zobowiązania wynikające z Protokołu nr 6 ograniczają się do zniesienia kary śmierci w zakresie stosowania prawa wewnętrznego o charakterze innym niż karne. Republika Federalna Niemiec wypełniła już wcześniej zobowiązania wynikające z protokołu, poprzez postanowienia artykułu 102 Konstytucji.”

Oświadczenie jest skuteczne od dnia 1 sierpnia 1989 r.

Oświadczenie zawarte w liście Stałego Przedstawiciela Republiki Federalnej Niemiec z dnia 5 lipca 1989 r., przekazane Sekretarzowi Generalnemu przy składaniu dokumentu ratyfikacyjnego

(Język oryginału: niemiecki, angielski, francuski)

„W związku ze złożeniem dokumentu ratyfikacyjnego Protokołu nr 6 z dnia 28 kwietnia 1983 r. do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, dotyczącego zniesienia kary śmierci, w imieniu Rządu Republiki Federalnej Niemiec mam zaszczyt oświadczyć, że Protokół nr 6 będzie stosowany również w odniesieniu do Landu Berlin z dniem jego wejścia w życie w stosunku do Republiki Federalnej Niemiec.”

Oświadczenie jest skuteczne od dnia 1 sierpnia 1989 r.

Germany:

Declaration contained in a letter from the Permanent Representative of the Federal Republic of Germany, dated 5 July 1989, handed to the Secretary General at the time of deposit of the instrument of ratification on the same day — Or. Ger./Engl./Fr.

In connection with the deposit of the instrument of ratification to Protocol No. 6 of 28 April 1983 to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms concerning the Abolition of the Death Penalty I have the honour to declare on behalf of the Government of the Federal Republic of Germany that, in its view, the obligations deriving from Protocol No. 6 are confined to the abolition of the death penalty within the Protocol's area of application in the respective State and that national non-criminal legislation is not affected. The Federal Republic of Germany has al-

ready met its obligations under the Protocol by means of Article 102 of the Basic Law.

Period covered: 01/08/89 —

Declaration contained in a letter from the Permanent Representative of the Federal Republic of Germany, dated 5 July 1989, handed to the Secretary General at the time of deposit of the instrument of ratification on the same day — Or. Ger./Engl./Fr.

In connection with the deposit of the instrument of ratification to Protocol No. 6 of 28 April 1983 to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms concerning the Abolition of the Death Penalty I have the honour to declare on behalf of the Government of the Federal Republic of Germany that Protocol No. 6 shall also apply to Land Berlin with effect from the date on which it enters into force for the Federal Republic of Germany.

Period covered: 01/08/89 —

NIDERLANDY

Oświadczenie zawarte w dokumencie przyjęcia, złożone 25 kwietnia 1986 r.

(Język oryginału: angielski)

„Niderlandy oświadczają, że przyjęty protokół będzie stosowany w odniesieniu do Królestwa w Europie, Antyli Holenderskich i Aruby.”

Oświadczenie jest skuteczne od dnia 1 maja 1986 r.

Oświadczenie zawarte w liście Stałego Przedstawiciela Niderlandów z dnia 25 kwietnia 1986 r., przekazane Sekretarzowi Generalnemu przy składaniu dokumentu przyjęcia.

(Język oryginału: angielski)

„Składając w dniu dzisiejszym dokument przyjęcia przez Królestwo Niderlandów Protokołu nr 6 z dnia 28 kwietnia 1983 r. do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, dotyczącego zniesienia kary śmierci, sporządzonego w Strasburgu, mam zaszczyt oświadczyć w imieniu Rządu Królestwa Niderlandów, że ustawy dotyczące zniesienia kary śmierci, w zakresie, w jakim do tej pory przewidują ją przepisy holenderskiego prawa wojskowego i holenderskie akty prawne regulujące przestępstwa wojenne, były przedmiotem prac Parlamentu od 1981 r. Należy jednak podkreślić, że zgodnie z przepisami Konstytucji Niderlandów, obowiązującej od 17 lutego 1983 r., kara śmierci nie może być orzekana.

Ponadto w związku z artykułem 2 protokołu mam zaszczyt przedstawić treść artykułów 103 i 108 Kodeksu karnego Antyli Holenderskich i Aruby:

Artykuły 103 i 108 Kodeksu karnego Antyli Holenderskich i Aruby:

103. Każdy, kto wchodzi w porozumienie z obcymi siłami, mając na celu nakłonienie ich do podjęcia kroków nieprzyjacielskich albo do prowadzenia wojny przeciwko Państwu, utwierdzenie ich w takim postanowieniu lub zobowiązanie się do udzielenia bądź udzielenie pomocy w przygotowaniu takich działań, podlega karze pozbawienia wolności do lat 15.

Jeśli kroki nieprzyjacielskie zostają podjęte lub powstaje stan wojny, sąd orzeka karę śmierci, karę dożywotniego pozbawienia wolności albo karę pozbawienia wolności do lat 20.

108. Każdy, kto w czasie wojny celowo pomaga nieprzyjacielowi lub działa na szkodę Państwa w interesie nieprzyjaciela, podlega karze pozbawienia wolności do lat 15. Sąd orzeka karę dożywotniego pozbawienia wolności albo karę pozbawienia wolności do lat 20, jeśli sprawca:

- 1) udziela informacji lub przekazuje nieprzyjacielowi mapy, plany, rysunki lub opisy urządzeń wojskowych lub udziela jakichkolwiek informacji dotyczących działań wojennych lub planów operacji; albo
- 2) działa jako szpieg na rzecz nieprzyjaciela lub pomaga, udziela schronienia lub ukrywa szpiega nieprzyjaciela.

Sąd orzeka karę śmierci, karę dożywotniego pozbawienia wolności albo karę pozbawienia wolności do lat 20, jeśli sprawca:

- 1) niszczy, czyni bezużytecznym, zdradza lub umożliwia nieprzyjacielowi przejęcie kontroli nad ufortyfikowaną placówką wraz z załogą, środkami komunikacji, magazynami, zapasami wojskowymi, funduszami wojennymi, nad obszarem zamkniętym (PB 1965,69), marynarką wojenną, armią lub jej częścią lub jeśli powstrzymuje on, utrudnia bądź sabotuje jakiekolwiek defensywne albo ofensywne operacje zatapiania, bez względu na to, czy znajdują się one w fazie planowania, czy w fazie realizacji, lub inne działania wojenne;
- 2) wywołuje lub podżega do powstania buntu lub dezerccji żołnierzy lub personelu pomocniczego."

Powyższe oświadczenie odnosi się do artykułu 2 protokołu.

Oświadczenie jest skuteczne od dnia 1 maja 1986 r.

Netherlands:

Declaration contained in the instrument of acceptance, deposited on 25 April 1986 — Or. Engl.

The Netherlands accept the Protocol for the Kingdom in Europe, the Netherlands Antilles and Aruba.

Period covered: 01/05/86 —

Declaration contained in a letter from the Permanent Representation of the Netherlands, dated

25 April 1986, handed to the Secretary General at the time of deposit of the instrument of acceptance, on 25 April 1986 — Or. Engl.

On the occasion of the deposit today of the instrument of acceptance by the Kingdom of the Netherlands of Protocol No. 6 to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms concerning the Abolition of the Death Penalty, done at Strasbourg on 28 April 1983, I have the honour to state, on behalf of the Government of the Kingdom of the Netherlands, that the bills for the abolition of capital punishment, insofar as it is still provided for under Dutch military law and Dutch regulations governing wartime offences, have been before Parliament since 1981. It should be noted, however, that under the provisions of the Constitution of the Netherlands, which came into force on 17 February 1983, capital punishment may not be imposed.

Furthermore I have the honour to communicate herewith, in accordance with Article 2 of the said Protocol, sections 103 and 108 of the criminal Code of the Netherlands Antilles and Aruba.

Sections 103 and 108 of the Criminal Code of the Netherlands Antilles and Aruba:

103. Any person who enters into an understanding with a foreign power with a view to inducing that power to engage in hostilities or wage war against the State, to strengthening its resolve to do so, or to promising or providing assistance in the preparation of such acts, shall be liable to a prison sentence of a maximum of fifteen years.

If the hostilities are carried out or a state of war occurs, the death sentence, life imprisonment, or a determinate prison sentence of a maximum of twenty years shall be imposed.

108. Any person who, in time of war, intentionally aids an enemy of the State or disadvantages the State in relation to an enemy, shall be liable to a determinate prison sentence of a maximum of fifteen years. Life imprisonment or a determinate prison sentence of a maximum of twenty years shall be imposed if the offender:

- 1) informs or gives the enemy possession of any maps, plans, drawings or descriptions of military facilities or supplies any information relating to military operations or plans; or
- 2) acts as a spy for the enemy or assists, shelters or conceals an enemy spy.

The death penalty, life imprisonment or a determinate prison sentence of a maximum of twenty years shall be imposed if the offender:

- 1) destroys, renders unusable or betrays to the enemy or puts the enemy in possession of any fortified or manned location or post, any means of communication, any depot, any military supplies, any war funds, any restricted area (PB 1965,69), or the navy or army or any part thereof, or if he hinders, impedes or sabotages any defensive or offensive flooding operations, whether planned or executed, or any other military operation;

2) causes or incites insurrection, mutiny or desertion among service personnel.

Period covered: 01/05/86 —

The preceding statement concerns Article(s): 2)

SZWAJCARIA

Oświadczenie zawarte w liście Federalnego Departamentu Spraw Zagranicznych z dnia 28 września 1987 r., przekazane dnia 13 października 1987 r. Sekretarzowi Generalnemu przy składaniu dokumentu ratyfikacyjnego

(Język oryginału: francuski)

Oświadczenie zostało wycofane przez Kanclerza Konfederacji Szwajcarskiej w dniu 16 stycznia 1997 r., z datą rejestracji 23 stycznia 1997 r.

(Język oryginału: francuski)

„W związku ze złożeniem dokumentu ratyfikacyjnego Protokołu nr 6 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, dotyczącego zniesienia kary śmierci, w imieniu Szwajcarskiej Rady Federalnej, w odniesieniu do artykułu 2 protokołu, pragniemy oświadczyć, co następuje:

Zgodnie z artykułami 5 i 27 Wojskowego kodeksu karnego z 13 czerwca 1927 r. prawo szwajcarskie dopuszcza możliwość przywrócenia kary śmierci w czasie wojny lub w przypadku bezpośredniego zagrożenia wojną.

Prawo szwajcarskie przewiduje również możliwość przywrócenia kary śmierci w sytuacji «konieczności» (*«droit de nécessité»*). Na tej podstawie Rada Federalna przywróciła karę śmierci dekretem z dnia 28 maja 1940 r., korzystając z kompetencji prawodawczych, uzyskanych w następstwie przekazania jej pełni władzy przez Zgromadzenie Federalne w dniu 30 sierpnia 1939 r., w związku z wybuchem II wojny światowej.

Zgodnie z powyższym, w czasie wojny lub w przypadku bezpośredniego zagrożenia wojną, w rozumieniu artykułu 2 protokołu, kara śmierci może być stosowana w Szwajcarii w przypadkach przewidzianych w obowiązującym prawie (artykuły 5 i 27 Wojskowego kodeksu karnego) lub w przepisach przyjętych przez Radę Federalną w sytuacji «konieczności» (*«droit de nécessité»*).

Notatka Sekretariatu: Kopie (francuskiego) tekstu powyższych przepisów będą udostępnione na życzenie:

- artykuł 5 Wojskowego kodeksu karnego z dnia 13 czerwca 1927 r.,
- artykuł 27 Wojskowego kodeksu karnego z dnia 13 czerwca 1927 r.,

— artykuł 6 rozporządzenia Rady Federalnej z dnia 28 maja 1940 r. zmieniający i uzupełniający Wojskowy kodeks karny (powyższe rozporządzenie zostało uchylone dnia 21 sierpnia 1945 r.)

W celu wskazania podstaw prawnych ostatniego z wymienionych przepisów dołączone zostały kopie załączników Rady Federalnej z dnia 29 sierpnia 1939 r., dotyczących środków zapewniających bezpieczeństwo państwa i utrzymania jego neutralności (FF 1939 II 217), przekazane Zgromadzeniu Federalnemu; kopie rozporządzenia Zgromadzenia Federalnego z dnia 30 sierpnia 1939 r. dotyczącego środków zapewniających bezpieczeństwo państwa i utrzymania jego neutralności (Rozporządzenie Federalne „O pełnomocnictwach”, RO 55 (1939), s. 781); kopie Trzeciego Raportu Rady Federalnej z dnia 19 listopada 1940 r., dotyczącego środków podjętych przez nią zgodnie z powierzonymi jej uprawnieniami nadzwyczajnymi, przedstawionego Zgromadzeniu Federalnemu (FF 1940 I 1226, spec. 1233); oraz kopie rozporządzenia Rady Federalnej z dnia 3 sierpnia 1945 r. o zakończeniu służby czynnej i uchyleniu rozporządzenia z dnia 28 maja 1940 r. (RO 61 (1945), s. 561).

W uzasadnionych przypadkach Rada Federalna niezwłocznie poinformuje o wejściu w życie wyżej wymienionych przepisów.”

Powyższe oświadczenie odnosi się do artykułu 2 protokołu.

Czas obowiązywania: 1.11.1987—23.01.1997

Switzerland:

Communication contained in a letter from the Federal Department of Foreign Affairs, dated 28 September 1987, handed to the Secretary General at the time of deposit of the instrument of ratification, on 13 October 1987 — Or. Fr. — and withdrawn by letter from the Federal Counsellor of Switzerland, dated 16 January 1997, registered at the Secretariat General on 23 January 1997. — Or. Fr.

In connection with the deposit of the instrument of ratification of Protocol No. 6 to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, concerning the abolition of the death penalty, we wish to notify you of the following on behalf of the Swiss Federal Council in respect of Article 2 of the Protocol:

The Swiss legal system allows the death penalty to be reintroduced in time of war or in the event of an imminent threat of war, in pursuance of Articles 5 and 27 of the Military Criminal Code of 13 June 1927.

The Swiss legal system also allows the death penalty to be reintroduced on grounds of necessity (*“droit de nécessité”*). The Federal Council did this on 28 May 1940 by legislating on the basis of an ordinance issued in pursuance of the full powers conferred on it by the Federal Assembly on 30 August 1939, at the outbreak of the Second World War.

Consequently, in time of war or of imminent threat of war, within the meaning of Article 2 of Protocol No. 6, the death penalty could be applied in Switzerland in the cases provided for in ordinary legislation (Articles 5 and 27 of the Military Criminal Code) or in legislation adopted by the Federal Council on grounds of necessity ("droit de nécessité").

Note by the Secretariat: Copies of the (French) text of this legislation are available upon request.

- Article 5 of the Military Criminal Code of 13 June 1927,
- Article 27 of the Military Criminal Code of 13 June 1927,
- Section 6 of the Federal Council Ordinance of 28 May 1940 amending and supplementing the Military Criminal Code (this legislative ordinance was abrogated with effect from 21 August 1945).

To indicate the background to this last-named provision, copies are also attached of the Federal Council's message of 29 August 1939 to the Federal Assembly on measures for ensuring the security of the country and maintaining its neutrality (FF 1939 II 217); the Federal Assembly's Order of 30 August 1939 on measures for ensuring the security of the country and maintaining its neutrality ("Full Powers" Federal Order, RO 55 (1939), p. 781); the 3rd report of 19 November 1940 from the Federal Council to the Federal Assembly on measures taken by it in pursuance of its extraordinary powers (FF 1940 I 1226, spec. 1233); and the Federal Council's Order of 3 August 1945 terminating active service and abrogating the legislative ordinance of 28 May 1940 (RO 61 (1945), p. 561).

Where appropriate, the Federal Council would notify you immediately of the entry into force of the above-mentioned statutory provisions...

Period covered: 01/11/87 — 23/01/97

The preceding statement concerns Article(s): 2)

UKRAINA

Oświadczenie zawarte w liście Stałego Przedstawiciela Ukrainy z dnia 29 czerwca 2000 r., zarejestrowane w Sekretariacie Generalnym w dniu 30 czerwca 2000 r.

(Język oryginału: angielski)

„Dnia 29 grudnia 1999 r. Trybunał Konstytucyjny Ukrainy orzekł, że przepisy ukraińskiego Kodeksu karnego przewidujące karę śmierci są sprzeczne z konstytucją. Zgodnie z ukraińską Ustawą o wprowadzeniu zmian do ukraińskich kodeksów: karnego, postępowania karnego i pracy resocjalizacyjnej z dnia 22 lutego 2000 r. ukraiński Kodeks karny został dostosowany do wyżej wymienionego orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego Ukrainy. Kara śmierci została zamieniona na karę dożywotniego więzienia (art. 25 ukraińskiego Kodeksu karnego).

Ukraińska ustawa o ratyfikacji Protokołu nr 6 z 1983 r. do Konwencji o ochronie praw człowieka

i podstawowych wolności, dotyczącego zniesienia kary śmierci, przewiduje utrzymanie kary śmierci za przestępstwa popełnione w czasie wojny, poprzez wprowadzenie do obowiązującego prawa stosownych poprawek.

Zgodnie z artykułem 2 Protokołu nr 6 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, Ukraina powiadomi Sekretarza Generalnego Rady Europy w przypadku wprowadzenia powyższych poprawek.”

Powyższe oświadczenie jest skuteczne od dnia 1.05.2000 r.

Ukraine:

Communication contained in a letter from the Permanent Representative of Ukraine, dated 29 June 2000, registered at the Secretariat General on 30 June 2000 — Or. Engl.

On 29 December 1999, the Constitutional Court of Ukraine ruled that the provisions of the Criminal Code of Ukraine which provided for death penalty were unconstitutional. According to the Law of Ukraine of 22 February 2000 "On the Introduction of Amendments to the Criminal, Criminal Procedure and Correctional Labour Codes of Ukraine", the Criminal Code of Ukraine has been brought into conformity with the abovementioned ruling of the Constitutional Court of Ukraine. The death penalty was replaced by life imprisonment (Article 25 of the Criminal Code of Ukraine). The Law of Ukraine "On the ratification of Protocol No. 6 to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms concerning the abolition of the Death Penalty, of 1983" envisages retaining of application of the death penalty for offences committed in time of war by means of introduction of appropriate amendments to the legislation in force.

Pursuant to Article 2 of the Protocol No. 6 to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, Ukraine will notify the Secretary General of the Council of Europe in case of introduction of these amendments.

Period covered: 01/05/00 —

WIELKA BRYTANIA

Oświadczenie zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym, złożonym 20 maja 1999

(Język oryginału: angielski)

„Wielka Brytania oświadcza, że powyższa konwencja będzie stosowana zarówno w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, jak i na terytoriach obszaru administracyjnego Guernsey, obszaru administracyjnego Jersey oraz na Wyspie Man, za których stosunki międzynarodowe odpowiada Wielka Brytania.”

Powyższe oświadczenie jest skuteczne od dnia 1.06.1999 r.

United Kingdom:

Declaration contained in the instrument of ratification, deposited on 20 May 1999 — Or. Engl.

The United Kingdom accepts the said Convention for the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the Bailiwick of Guernsey, the Bailiwick of Jersey and the Isle of

Man, being territories for whose international relations the United Kingdom is responsible.

Period covered: 01/06/99 —

Minister Spraw Zagranicznych: *W. Bartoszewski*